

NAŠE DELO

PAPIRNICA VEVČE

LJUBLJANA, APRIL 1981

ŠT. 4, LETO XXI

V mislih s Titom

Minilo je leto dni, a bol v naših srcih ostaja.

Ostaja v mislih na najbolj žalosten dan — 4. maja 1980.

Minila bodo leta, minilo bo veliko let, minilo bo mnogo, a naša ljubezen bo ostala.

ZA TITA

Za sedem desetletij neprecenljivega dela, za vse revolucije, za človeško srečo, za naš in vseljudski včeraj, danes in jutri, za svoboden in pravilen človeški korak, za to demokratično samoupravno socialistično pridobitev, za še toliko neizrečenega, ki nas je častno in nezadržno poneslo v svet.

Z deli in z imenom TITA

Stotine tisočev NAS gre in milijoni bodo šli z NAMI, vsi kot eden; poletela bo Jugoslavija ranjenih src, a z ožarjenimi čeli, ob sinu in očetu, ob tovarišu in delavcu, ob človeku, ki nas dela ljudi, da spoznamo življenje in poštenje, da uživamo srečo življenja.

S TITOM

Naš dolg je neizmerno; naši občutki so le majhen del vračanja, toda naša nepozabnost, naš smel in odločen korak po naši poti bodo večno vračanje našega dolga, naša neizmerna zahvala. Oddolžili se mu bomo z delom.

V mislih s TITOM.

V srcih s TITOM.

V. B.

Osvobodilna fronta

živi med nami kot izročilo edinstvenega protimperialističnega in narodnoosvobodilnega gibanja, ki mu v svetu še danes težko najdemo primere. Z zmagovito revolucijo so se vsi cilji OF uresničili in njeno delovanje ni nikoli zamrlo. Po vojni so jo čakale nove in včasih še težje naloge. Čeprav v miru, se je frontna organizacija širila in vsrkavala vse širše množice prebivalstva. Razvila se je v široko družbenopolitično gibanje — Socialistično zvezo delovnega ljudstva Slovenije. Ta je tudi danes najbolj široka, samoupravno pravnomočna organizacija vseh, ki hočejo ustvarjati samoupravni socializem. V svojih okvirih združuje najbolj množične organizacije našega družbenopolitičnega življenja,

Zvezo komunistov, Zvezo sindikatov, Zvezo socialistične mladine, Zvezo borcev itd. Kot taka je prava naslednica demokratičnih in socialističnih izročil Osvobodilne fronte slovenskega naroda, ki se je rodila v zadnjih dneh aprila pred štiridesetimi leti.

OF je v najtežjih trenutkih slovenske in tudi svetovne zgodovine, ko je bil fašizem na vrhuncu moči, združila vse napredno misleče in narodno zavedne Slovence v boju proti tujim zavojevalcem in njihovim kvislinskih pomočnikom. Izbojevala je boj, kar nam danes zagotavlja obstoj in svobodo slovenskega naroda ter nenehni razvoj družbenoekonomskih odnosov nasploh.

V. B.

Prvi maj

praznujemo delavci vsega sveta kot borbeni dan solidarnosti, prikaz delavske moči in volje, izraz razredne borbe delavcev in zaobljuba za nadaljnje boje proti zatiranju in izkoriščanju.

Slovenski delavci so prvič praznovali prvi maj dobro leto dni po ustanovnem kongresu druge internacionale in sicer leta 1900 v Revirjih, Trstu, na Jesenicah in v Ljubljani. Velike delavske demonstracije so iz leta v leto bile širom Jugoslavije pogostejše.

Prvomajska praznovanja so bila tudi prisrčna, tovariška, delovna in hkrati z borbenim programom zahtev delavcev za ekonomske, socialne in politične pravice ter pregled politične, socialne in ljudske moči delavskega razreda. Seveda so bila domala vsa praznovanja onemogočena, ovirana, prepovedana, poniževana in omejevana s strani vladajoče buržoazije.

Zborovanje in praznovanje so vselej dobila tudi mednarodno, mednacionalno, solidarnostno obležje in pomen, saj so delavci visoko nad parcialnimi interesi nosili rdeč prapor z Marxovo parolo: PROLETARCI VSEH DEŽEL, ZDRUŽITE SE!

V času narodnoosvobodilne vojne in ljudske revolucije smo doživljali posebnost prvomajskega praznovanja v vseh partizanskih enotah, osvobojenih krajih in tudi na okupiranem ozemlju, posebnost zaradi tega, ker se je uresničevala v boju in krvi stoletja bojevana borba za diktaturo proletariata in za zmago socialistične revolucije.

Pesem srpa, pesem kladva, pesem naša pomladanja, pesem nikdar neizpeta MAJA PRVEGA zapeta.

dili, da bi praznik čim uspešneje proslavili, mladinske delovne brigade so tekmoval v delu... Zato smo PRVI MAJ med prvimi uzakonili kot največji delavski praznik, kot rezultat stoletnih bojev in teženj delavcev in delovnih ljudi in — praznujemo ga prav vsi.

Danes s ponosom poudarjamo, da je prav socialistično samoupravljanje največja pridobitev jugoslovanskih delavcev in delovnih ljudi in ena od temeljnih prvin posebnosti uresničevanja marksizma v konkretnih, specifičnih jugoslovanskih razmerah in torej dosežek marksistične znanosti in politike na naših tleh. Lahko smo ponosni, da socializma nismo uvažali in ga slepo gradili po drugih, tujih receptih, pač pa smo bogate izkušnje, teorijo in prakso delavskega razreda od vsepovsod koristno, uspešno in tvorno upoštevali in uporabljali v naši samoupravni praksi. In prav to, da nismo in tudi ne bomo slepo orodje uresničevanja tuje politike, nas še posebej zavezuje in obremenjuje ter nam nalaga večje naloge in napore. Originalna, samonikla gradnja samoupravne socialistične družbe pri nas zahteva od vsakega izmed nas, od vsakega delavca in delovnega človeka, več dela, večjo aktivnost, večjo samostojnost, visoko razvito osebno odgovornost in visoko stopnjo osebne in družbene zavesti, kajti pri uresničevanju samoupravne politike ne moremo in ne smemo biti pasivni opazovalci, mehanski izvrševalci nalog, pač pa moramo biti ustvarjalni, pristni ter vestni delavci vsak na svojem področju.

Ob uveljavljanju in uresničevanju novih kvalitiet samoupravljanja pa ne smemo prezreti na-

samim namenom, da bi nas zavrlji in onemogočili pri uveljavljanju novih in namaljnjih samoupravnih odnosov. Doma in v tujini se zberejo skupaj vseh barv sovražniki, kajti vsem je napoti takšen delavec, ki zares gospodari in odloča o rezultatih svojega in skupnega dela.

Zato tudi na letošnji delavski praznik opravljamo obračun svojega dela in se dogovarjamo v neposrednih bodočih nalogah. Vse to z namenom, da bomo svoje cilje in hotenja še uspešneje reševali v naše skupno dobro in v dobro razvoja socializma v svetu. In ta obračun dela ter načrti za naprej bodo prispevek III. kongresu samoupravljalcev Jugoslavije, manifestaciji vseh delovnih ljudi Jugoslavije privrženosti naši politični in družbeni usmeritvi, bodo nov polet za delo.

Tudi to, da smo vevški papirničarji letos v mesecu marcu dosegli rekordno proizvodnjo papirja in tapetnih rolic vseh časov, je naš velik prispevek kongresu. Z zadovoljni z uspehom, a ne uspavani od njega, smo Vevčani tudi letos proslavili delavski praznik. Udeležili smo se občinske proslave, ki je bila 23. aprila v dvorani Kodeljevo in na kateri sta sodelovala tudi Papirniški pihalni orkester Vevče in Mešani pevski zbor Vevče. Istega dne zvečer je izvedel Papirniški pihalni orkester Vevče samostojen koncert v dvorani kulturnega doma Vevče; koncert je bil posvečen delavskemu prazniku — 1. maju.

Seveda pa se bomo tudi to leto kot že vrsto let nazaj Vevčani zbrali prvomajskega jutra na našem tradicionalnem delavskem shodu na Pečarju. Spremljala nas bo budnica naših godbenikov, rdeči nageljni v gumbnici, upajmo tudi da nagajivi sončni žarki,

V svobodni domovini pa je naš delavski praznik dobil nove značilnosti in pomen. Odveč bi bilo naštevati milijone ljudi in njihove udarniške ure, ki so jih nare-

sprotnikov samoupravnega socializma, ki se kažejo odkrito, zlasti pa še prikrito, dvigajo glave, rovarijo, spletkarijo, nasprotujejo, se med seboj povezujejo z enim

petje ptičkov v ranem jutru in prav gotovo polna mera tovarištva, zadovoljstva, pesmi, prešernega veselja in sreče.

V. B.

Vsem delavcem Papirnice Vevče, njenim upokojevcem in drugim bralcem našega glasila čestitamo za PRAZNIK DELA — 1. MAJ!

